

1868-10-21

AFSENDER

Janus la Cour

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rom

Arkivplacering:

Mappe 11 nr. 04 a-b

TRANSSKRIFTION

Gode Hr Skovgaard!

Först her i Roma fik jeg den sörgelige Efterretning, at deres elskelige Hustru var död, og med inderlig Bedrövelse sender jeg dem i denne Anledning min hjerteligste Hilsen; jeg vilde saa gjerne sende dem nogle tröstende Ord, men da jeg veed at de hos dem selv har den höjeste Tröst, kan det kun være min Bön og mit Haab, at Gud vil mildne deres Sorg, og give dem Styrke til at bære deres tunge Tab. Det er for mig en saa underlig og sörgelig Tanke at der i det kjære, hyggelige Hjem i Rosenvænget er foregaaet en saa stor Forandring, at det næsten stöder mig at gaa over til at fortælle

-2-

om mig selv og mit Arbejde, men jeg haaber at de ikke vil misforstaa det, og vil kun endnu engang sende dem min hjerteligste Hilsen.

Jeg kom egentlig temmelig tidlig til Schweiz, thi de förste fjorten Dage gik jeg og vadede i Snee, og jeg var kun 4200` tilvejers, jeg kunde derfor saa let indsee at det var altfor tidligt at tage til Mont Rosa, som jo var min förste Bestemmelse og da man tilmed fortalte at Rejsen dertil og selve Opholdet vilde blive meget dyrt, saa begyndte jeg saa smaat at lægge en anden Rejseplan, og da det ene Motiv der ved Rosenloui blev smukkere end det Andet, saa kom jeg saamænd ikke derfra för sidst i Juli.

Karakteren var der nærmest en [sumer Dal], og naar jeg engang imellem

-3-

gik tilvejers og saa de fjerne snebedækkede Bjerge saa kom Lysten til at faa fat i Noget med en videre Udsigt, og jeg tog derfor til Mürren, 5100' over Havet. Jeg saa straks et dejligt Motiv, henover den dybe, smalle Lauterbrunnenthal, imod en mægtig Bjergkjæde som i Middagssolen lyste og glinsede, ofte stege lette Taager op fra Dalen og tilslörede enkelte Dele medens da andre Partier laa endnu finere og skjönnere, saadan matte det males og skulde det males, og jeg glædede mig meget dertil, da kom jeg endnu höjere op til en lille Sö paa Engstlenalp, ved Foden af Titlis, og det Motiv der jog alle de andre Tanker paa Flugt. Jeg har nu netop igaar lagt dette sidste Billede an, det er et stort simpelt Motiv, en lys, let og klar Morgen

-4-

skulde det være, og det er næsten kun et Par Farvetoner, som skulle danne Billedet, saa det er nærmest Tomhed, som jeg frygter for at der skal komme i mit Billede, imidlertid bliver jeg gladere og gladere derved, naar jeg ret tænker paa dette Motiv. I Rosenloui gik jeg og havde det varmt for

et Motiv, en Aften efter Regn, Solen skulde bryde igjennem, de store solbeskinnede Skymasser kaster et underligt glødende Lys ned paa Bjergene, kun i det Fjerne skulde Wetterhorn ligge i Sol, der var en saadan dæmrende Glöd over Bjergene og over en lille Eng som danner Forgrunden, et saa magiskt Lys at det rigtignok var kosteligt, men i en heel Maaned drillede Vejret mig saa stærkt, at jeg maatte opgive at faae Studiet færdigt, dog kan det maaskee være at det engang klarer sig til Billede,

-5-

thi det var rigtignok dejligt. Jeg har i alt faaet en Snees Studier malede tillige med en Del Vandfarvetegninger, temmelig gennemførte, men hermed var nu ogsaa Sommeren gaaet, paa Engstlenalp ved den lille Sö, havde jeg stadigt godt Veir, den förste Del af September, men da der kom et Par Graavejrsdage blev det isnende koldt, jeg var ogsaa her over 6000^x tilvejers, og sammen med Kvæget tog jeg ogsaa ned i Dalene, og den 17 Septbr tog jeg over St. Gotthard, og har næsten havt Regnvejrstiden, men derom har de vel hört i Aviserne, heftige Regnskyl have ödelagt Jernbanerne og Vejene rundt omkring. Ved Comasöen vilde jeg have standset nogen Tid, men deels var Vejret saa slet, deels var Opholdet saa skjændigt dyrt, og endelig var Egnen ikke

-6-

saadan rigtig som jeg önskede, jeg bestemte mig derfor til at rejse til Roma, men vilde da först see mig om i Milano og Parma og Firenze, til den sidste By kom jeg imidlertid ikke, da Jernbanen var afbrudt. I Milano saae jeg en Udstilling af nyere italiensk Kunst, men med Undtagelse af et Par större Historiemalerier var det næsten Altsammen under Middelmaadigheden, jeg kunde slet ikke see at der var noget andet Syn paa Naturen, nogen anden Fatning, men det var kun Ynkelihood. Derimod saae jeg i Luzern en Udstilling af Malerier, mest af Schweizere, og der var egentlig meget der morede mig, og de to Gange jeg var der havde jeg megen Glæde, rigtignok frygter jeg for at var jeg kommen der oftere vilde meget have seet anderledes ud. Malerne fra den franske Del af Schweiz vare Alle aldeles franske i hele deres

-7-

Opfattelse og Udförelse, og de glædede mig mest, Tydskerne kunde jeg derimod, med et Par Undtagelser, slet ikke gaa ind paa. Der var blandt Malere fra Genève en Landskabsmaler Veillon, han havde 4 större Billeder, og der var en vis Storhed og Glands hos ham, han slog stærkt ved det förste Syn; men paa samme Tid en saadan Ringeagt for al Skönhed i Enkelthederne, en fuldkommen Springen over Gjengivelse af

Staffat, det blev Altsammen til Farveklat under hans Pensel; jeg havde det virkelig lidt varmt for ham i Begyndelsen, men lidt efter lidt ærgrede han mig; ved Vierwaldstättersöen traf jeg Hr Veillon, men da jeg saa ham mishandle et Motiv, som han sad og malede paa havde jeg slet ikke Lyst til at skifte nærmere Bekjendtskab med ham. Han var maaske ikke mere raa end mange franske Landskabsmalere, men han manglede aldeles deres spillende Pensel, Veillon var forskrækkelig muret og kalkagtig i

-8-

sin Malemaade. Af den yngre Calame var der to Billeder, hvoraf det Ene var et smukt Billede, skjondt det fine Löv og den skjønne Forgrening af Oliventræerne var lidt mere for[?] end jeg just kunde gaar ind paa. Jeg er nu kommen i Ro her i Roma, efter at have været en 14 Dage ude i Albanerbjergene, jeg gaar nemlig og tænker lidt paa et Sidestykke til Söen paa Engstlenalp, ved en lille Indsö, f. Ex ved Nemisöen hvor det skulde svulme af Vegetation, jeg fik en Del tegnet dertil, men rigtig klart staar det ikke for mig endnu, saa det er foreløbig opgivet. Vil de hilse drengene og Katrine. Til Professor Roed vilde de maaskee sige at jeg endnu ikke har kunnet finde noget Fotografi efter Dantes Portrait, men jeg kom jo rigtignok ikke til Firenze, og der kunde det vel bedst findes. Vil de hilse Professor Marstrand_ Aagard →Zacho o.s.v. og vær selv hjertelig hilset
Med Höjagtelse
deres forbundne
Janus la Cour

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 11 Nr. 7A

Roma 21 Oktober 1868.

Gods frø Konggaard!

Jegst for i Roma fik jeg den sørg-
lige efterretning, at dens elskelige hustru
var død, og med uendelig Bædresølske smides
jeg dem i dens Auldring min hjerteligste
hjelp; jeg vilde saa gjerne faaet den ugle
høftende Ord, men da jeg saa at de for
den jels for den sørgte Døds, kan det
kun være min Løn og mit Jaab, at Gud
vil mildes dens Døds, og give den Hjerte
til at bære dens tunge Laab. Det er for
mig en saa uendelig og sørgelig Bænk at
de i det Høst, sørgelige Hjerte i Papirer
er foretaget en saa stor Forandring, at det
væstne Høst mig at gaa over til at foreholle

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

om mig selv og mit Arbejde, ^{SEUM CARLSBERG} men jeg føler
at de ikke vil misforstaa det, og vil kun
med en ungarn sende dem mine hjerteligste
gjelte.

Jeg kom egentlig temmelig tidlig til
Schweiz, thi de første fjorten Dage gik
jeg og vandre i Bern, og jeg var kun 4200'
høje, og kunde derfor for det første at
det var altsaa højt et Sted til Mont-
Rosa, som jeg var min første Løstemsø, og
og da man tilmed fortalte at Luffen der
til og fører Opfaldt vilde bli en meget
digt, saa begynte jeg saa snart at bygge
en anden Luffen, og da det var Mont-
Rosa med Luffen blev første Gang med det Land,
saa kom jeg sommed ikke derfra for først
i Juli. Karakteren var der udmærket en
første Del, og naar jeg engang imellem
gik til Luffen og saa de fjerneste fjeldstokke
Lange for dem Luffen til at saa for
i Mødet med en anden Luffen, og jeg var
derfor til Mødet, 5100' var højt. Jeg
saa først at højt Mødet, som var den
første, for alle Luffen, imod
en meget Luffen som i Mødet
lygte og glimede, alle Steder alle Luffen
og for Luffen og tilføjet enkelte Jule med
da andre fjeldstokke var end en første og højt
men, sommed det andet og stik
det andet, og jeg glæded mig meget der,
da kom jeg med en første og til en lille De
som Luffen, med Luffen af Luffen, og
det Mødet der jeg alle de andre Luffen
var højt. Jeg var en ungarn i en ungarn
dette første Luffen, det var et stort
fjeldstok Mødet, en Luffen, det var den første

skulde det være, og det var mig som kære
for Jævnatouren, som skulde danne billedet,
for det var udmærket passende, som jeg frejgtes
for at det skulde komme i mit Billed,
imidlertid bliver jeg glædet og glædet der,
såd, naar jeg end kommer gaa dette Motiv.
I Sjøpulsen gik jeg og fandt det som
for et Motiv, en Aften efter Regn,
Ved en skuld bøjde sig imod, de stans
fælleskinnede Okjæmpe koste et uudsigt
glædet Lige med gaa Ljungen, kære i det
Sjovne skulde det Aftenen ligge i Val, der
var en færdig dommed Glød, over Ljungen,
og over en lille Bøge, som danne Jævnatouren,
at for magiskt Lige at det vigtigste var
kosteligt, men i en fælles Maaned Billedet
Sjovt mig for stærkt, at jeg maatte agge
at faa det endelig fordygt, dog kan det måske
være at det endelig klov sig til Billedet,

Hj det var vigtig nok dybt. Jeg var
ialt færdig med vores Vindier med alle
med en Del Wandforretninger, kunnelig
gjennemførelse, som fremad var mit agt
kommene gæst, som fugtlesmaly end
den lille Di, færdig i det dybt gæst 4000,
den første Del af Augustmåneden, men da
der kom et Par Graaenivordage blev det is,
usund kaldt, jeg var agt for over 6000' tilvise,
og sammen med Kroget tog jeg agt end
i Dalsen, og den 17 Septbr tog jeg over St.
Gatthvad, og for næsten for det Regneris
tiden, men derved for de var først i
Anvisning, færdig Regneris færdig idlegt
Jernbanens og Nijens med omkring. Ved
Composen vilde jeg færdig standst nogen Tid,
men dels var det dybt for det, dels var det dybt
for dybt dybt, og med det var færdig ikke

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

paaden vigtig for os vished, os betrukk mig
derfor til at rejse til Rom, men vilde
de først for mig om: Milano og Parma
og Firenze, til den sidste Lige kom os imøde,
hid ikke, da forløben var afbrudt. Telli
laus for os en Udforsling af uger. I slutning
kunst, men med Udforsling af et for os
historiskoverset, var det udforsning af alle
Middelemdigene, os kunde det ikke for os
der var meget andet Bogen om Nation, nogen
anden betingelse, men det var kun gæstgæst.
derimod for os i Livet og Udforsling
af Malerier, mest af Tyskere, og der
var egentlig meget der mund mig, og de
to Gange os var der fandt os nogen Glæde,
vigtigst for os for os at os os
der efter vilde meget for os endelende
ind. Malerier for den første Del af
Schweiz men alle ellers første. I den
Udforsling og Udforsling, og de glæder mig mest,
Udforsling kunde os drømme, med et for Udforsling
for, det ikke for os. Der var blandt
Malerier for Firenze og Landkammeret Veillon,
for fandt 4 store Litterer, og der var en stor
Bogen og Glæde for os, for os for os
et det første Bogen; men for os end en
paaden Livet for os i Udforsling i
fuldkommen Udforsling over Udforsling
for os Bogen, det blev Udforsling til os.
det kunde for os for os, os fandt det virkelig
lidt som for os i Udforsling, men lidt
efter lidt os for os; os Udforsling
for os for os Veillon, men os for os
Udforsling af Udforsling, for os for os
for os for os det ikke Lige til os for os
med Udforsling med os. for os meget
ikke os os os mange for os Landkammeret
men for os ellers det for os for os,
Veillon var for os Udforsling og Udforsling.

fier Malmeaard. Af den yngre Calaneo var
der to Lilledø, hvoraf det ene var et smukt
Lilledø, skjønt det fine Løis og den skønne
Togning af Oliventrømme var lidt mere forfæ-
le end jeg just kunde gøre indgaa. Jeg er nu
kommen i So for i Roma, efter et par uger
en 14 dage ind i Albanerbjergene, især ganske ualmag-
og hentes lidt god i Videnskaber til Rom, en
Engsterning, med en lille Færge, f. f. og Manufaktur
for det gamle smukke af Vegetation, jeg fik en
Dag meget godt, men rigtig blødt gaaer det
ikke for mig endnu, for det er forlæbet og øjeblik.
Så de filip Dronningen og Katrine. Til Professor
Roed vilde de maaske sige at jeg endnu ikke for
kunde kunde finde noget Fotografier eller andre
Portrait, men jeg kan jo rigtig nok ikke til din egen,
og de kunde det vel lidt finde. Til de filip
Professor Marstrand - Agard - Zaspe og var
den hjertelig filip -
Med højagtelse
Deres fortrindne
Lars la Cour

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 11 Nr. 4B